

RUTES PELS ENTORNS DEL VEÏNAT DE PINS

Punt de sortida: veïnat de Pins

ITINERARIS DE MUNTANYA

2 Ruta del xaragall de l'Espinal a la via de Parpers

Recorregut: 9,93 km

Temps: 3 h i 15 min

Desnivell: 230

Llocs a destacar:

Font dels Àlbers d'en Javà, font del Llorer, pi de l'Espinal, via de Parpers.

El recorregut comença a l'entrada de Les Ginesteres .A mà dreta hi ha una baixada que desemboca a la riera de Riudemeia,(hi trobem un plafó on estàn les rutes que podem realitzar).

Començem la ruta per la riera Riudemeia en sentit Nord.

A la dreta veiem l'accés a la vall de l'Espinal amb el pas barrat per dues grans roques. El corriol que seguim en direcció nord va per l'esquerra de la vall en el sentit de la marxa i amb el torrent de l'Espinal a la dreta, amb la vall atalaiada. Durant el recorregut, anirem trobant peus d'una planta no gaire comuna, els joncs.

A la cruïlla, girem cap a la dreta, i anem a buscar un túnel en volta de canó que és força interessant i que, de fet, és un petit pont de la carretera C-1415c.

Just passat el túnel, veiem a la dreta un fals corriol que s'enfila per un marge, i que no és altra cosa que un pas de motos sota les línies elèctriques.

Una mica més endavant, a la cruïlla, ignorem el corriol de l'esquerra i agafem el de la dreta, que inicia una forta pujada en direcció nord-est.

Troblem una pista que seguim cap a l'esquerra en direcció nord. Uns 100 metres més endavant trobem les ruïnes d'una barraca de vinya.

En aquesta cruïlla, continuem per la pista principal amunt.

A la cruïlla de pistes, nosaltres seguim la de l'esquerra. Un tram més amunt trobem una cisterna amb les restes d'una altra barraca poc visible, i seguim amunt en direcció nord-nord-est.

Troblem una cruïlla i una cadena, i arribem a una pista carenera que és a la vegada tallafocs, ja que paral·lelament hi ha una línia elèctrica. Seguim amunt i a l'esquerra en direcció nord.

Girem a la dreta, ja que si no pujàriem pel tallafocs de protecció de la línia. Seguim la

SENDERSARGENTONA

pista flanquejada per alzines, que és ombrívola i molt agradable.

Entronquem amb una nova pista, que a la dreta ens portaria cap a Dosrius; nosaltres, però, seguim cap a l'esquerra, en direcció nord-oest.

A la dreta, a la pista que porta a Can Ribot, hi ha un cable que limita el pas de vehicles; nosaltres agafem el camí de l'esquerra, que està poc fressat. A partir d'aquest punt el recorregut és sempre pel camí de desembosc, ample i ben marcat malgrat el poc ús.

A l'esquerra deixem el camí de manteniment de la línia elèctrica i de desembosc.

Som a la cruïlla, i al davant i a la dreta veiem un camí amb el pas barrat, que no seguim, i que porta a Can Ribot. Nosaltres girem a l'esquerra en sobtat canvi de direcció sud-oest, tot flanquejant en baixada la part alta de la capçalera de la vall de l'Espinal. El camí, gens freqüentat, es troba en alguns trams cobert amb vegetació baixa.

Veiem un camí emboscat que gira a la dreta, que ignorem. A pocs metres en trobem un a la dreta, que tampoc seguim, i anem flanquejant en marcada baixada.

A l'esquerra, a la cruïlla, seguim el camí principal en direcció sud-sud-oest, que continua flanquejant la vall fent una marcada llaçada.

Fem atenció a la fita de pedres, i prenem l'indici del corriol a la dreta (aquesta cruïlla és a uns 70 m abans que s'acabi el camí) que, una mica embardissat i reculant en diagonal, arriba al llit del torrent de l'Espinal. A la vora, veiem uns àlbers força vells i alts.

Som al llit del xaragall, i passem en baixada pel costat dret d'un àlber amb l'escorça força rugosa i amb heures adherides. Un túnel de vegetació ens porta per l'esquerra a la part inferior d'un esquei de pedres on, en època de pluges, hi ha petit salt d'aigua. Tot seguit, el corriol, ja més evident, s'enfila al costat dret del torrent passant per l'esclatxa d'una pedra. Continua el corriol, ara ja més clar.

Font dels Àlbers d'en Javà. Des que arribem al llit del xaragall fins a la font tan sols ens separen uns 50 metres. De fet, si parem l'orella, sentirem l'aigua de la font a la dreta del torrent. Veiem, però, uns metres abans d'arribar-hi, un corriol a la dreta que s'enfila damunt la roca on hi ha el nom de la font fet en rajola catalana del segle XVII (imitació). Per aquest camí sortim d'aquest indret acollidor.

A la cruïlla, el corriol desemboca en un antic camí (hi ha una fita), actualment força cobert de vegetació, que prenem avall en direcció sud-sud-oest.

En una cruïlla, connectem amb una pista principal abandonada (amb accés restringit als vehicles), que seguim avall en sentit sud.

SENDERSARGENTONA

Recorrem pocs metres d'aquesta pista, la deixem i agafem un corriol a la dreta que s'enfila per darrere d'una roca característica.

En aquesta nova cruïlla, seguim el corriol del davant (hi passarem novament quan tornem de la font).

Per arribar a la font del Llorer, trobem primer una bifurcació que no considerem, i seguim per l'esquerra en lleugera baixada, fins que trobem uns pedrissos enmig d'unes alzines. Un cop visitada la font, reculem fins al punt anterior .

Retrobem el corriol principal, el seguim amunt en direcció inicial nord i, més endavant, en direcció oest.

Arribem a un encreuament, veiem tres camins, ignorem el de la dreta i el de davant, que puja fort, i girem cap a l'esquerra planejant en direcció oest.

Troblem el pla i la casa de l'Espinal, passem sota una línia elèctrica i sortim en una pista principal molt ampla, que seguim cap a l'esquerra en direcció oest-sud-oest.

Ens mantenim sempre al costat esquerre d'aquesta pista, i ignorem aquesta primera cruïlla a l'esquerra i ben marcada.

Ara sí: a 40 metres de la cruïlla anterior, agafem el camí de l'esquerra al davant, que entra dins el bosc planejant inicialment en direcció sud.

Travessem per sota d'una línia elèctrica.

Deixem aquest camí i girem a l'esquerra per un corriol en baixada i que va a trobar la carretera. Seguim per una zona esclarissada per on passa la canalització del gas. Una mica més avall, en un petit replà, girem a la dreta per trobar la carretera.

Anar amb compte amb el pas de vehicles, travessem la carretera i caminem cap amunt en direcció oest a uns 200 m.

Veiem a l'esquerra un camí amb una cadena; és el que dóna accés a la Via Romana de Parpers. Al principi és aixaragallat i amb una colla de blocs de pedra escampats. Tot seguit, i uns 150 metres més avall, veiem els primers murs de la via romana (respecteu les obres de consolidació de 2006).

Troblem un trencall que es despenja per la dreta que ignorem, i seguim la Via Romana.

Travessem el pont romà, i seguim per la Via Romana avall fins a trobar una canalització del gas.

SENDERSARGENTONA

Deixem la Via Romana i girem a la dreta per un corriol que, en baixada, segueix durant un curt tram la canalització del gas.

Deixem la clariana per on passa el tub del gas i girem a la dreta per un camí que, planejant, surt a un torrent.

Arribem al torrent que a la vegada fa de camí, i girem a l'esquerra avall.

A la cruïlla, seguim avall en direcció sud-est

A tocar de la cruïlla anterior, arribem al llit de la riera d'Ameia, que seguim durant un curt tram fins que veiem un corriol que surt per la dreta i que seguim.

Al mateix temps, arribem a la pista que porta a la capçalera de la vall de Riudemeia, i seguim avall en direcció nord-est

Can Navas (anomenat Bell Racó): després de creuar un gual veiem, a l'esquerra, l'entrada al Bell Racó. Tot seguit arribem a la riera de Riudemeia i baixem a la riera fins el punt d'inici

Arribem al punt de sortida.